

SA SELLA

Revista informativa de Sencelles

SEGONA ÈPOCA N° 27 ***** 125 pt

JULIOL - AGOST 1992

Les FesteS

El tema de l'aigua

i mes coses

SUMARI

Temps enrera.....	3
Opinió: Les festes.....	4
Camp de Treball "Sa Torrentera"....	5
Cartes.....	6
Opinió: Homenatge a na Sebastiana..	7
Cases i Terres.....	8
Sortir de marxa.....	9
La Creu Roja informa.....	10
Cartes.....	11
Opinió: La T.V.S.....	12
Opinió: La piscina.....	13
Entrevista.....	14
Grup d'Acció Social: STOP.....	15
Opinió: El tema de l'aigua.....	16
Opinió: Els discos.....	17
Església.....	18
Opinió: La presó.....	19
Els nostres talaiots.....	20
Cartes.....	21
Grup d'Esplai.....	22
Esports.....	23

NOTA DE REDACCIO:

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels propis autors.

La data màxima per entregar cartes al director o articles pel pròxim número de Sa Sella és dia 30 de Setembre.

Les cartes al director han d'esser identificables o signades.

PUBLICITAT:

El preu únic de publicitat, en un tamany targeta, és de 1000 pessetes.

FORMEN PART DE L'EQUIP DE REDACCIÓ:

Joana Ferragut
 Pere Llabrés
 Francisca Llabrés
 Maria Zuàzaga
 Pep Vallès
 Antoni Vallès
 Manuel Varquièl
 Jordi Zuàzaga
 Joan Morro
 Maria Vich
 Tomeu Morro
 Guillem Mut
 Catalina Aloy
 Joana Mª Arrom
 Francisco Ramon
 Pere A. Llabrés
 Francisca Cirer
 Magdalena Oliver
 Guillem Ferrer
 Pep Aloy

COLLABORADORS:

Jerònia Campaner i Fiol
 Bartomeu Mut i Llabrés
 Joan Florit
 Maria Florit
 Professors del C.P. Ca'n Brill
 Alumnes del C.P. Ca'n Brill
 Organitzadors de Sa Romeria

FOTOGRAFIA:

Pep Pons Rei
 L'amo de Can Rigan

IMPRIMEIX:

Edicions Llevant, Manacor

Dipòsit legal: PM 400-89

TEMPS ENRERA

LA CONQUESTA ROMANA (III)

Les Balears romanes en el segle I d.de Crist segons Cai Plini i Pomponi Mela.

L'entrada dins el món romà va suposar per a Mallorca l'aparició, per primera vegada, del que anomenan "vida urbana".

Segons les fonts escrites, Caecilius Metellus, just conquerides les illes, funda dues ciutats: PALMA i POLLENTIA. Les dues gaudien la categoria de colònies governades d'acord amb el dret romà.

A més d'aquestes dues ciutats de nova fundació d'acord amb les normes de l'urbanisme romà, les fonts escrites parlen de l'existència a Mallorca de dues ciutats que gaudiren del "dret llatí", GUIUM i TUCCIS, i una altra de confederada, BOCCHORUM. L'emplaçament de Bocchorum es creu es troba devora el actual Port de Pollença. Dels altres dos nuclis ciutats, Guium i Tuccis, no s'han trobat, de moment, proves que demostrin l'emplaçament.

Un problema que ha preocupat els investigadors és com es dugué a terme el procés romanitzador, és a dir, de quina manera es va aconseguir que la població indígena assimilàs la cultura romana.

Se sap que Metellus va fer venir 3.000 colons de la península Ibèrica per poblar l'illa una vegada fundades Palma i Pollentia. Però no resulta fàcil d'explicar com els colons, segurament soldats llicenciats de l'exercit (és de suposar que amb un nivell cultural baix), amb un centenar d'anys pogueren canviar radicalment la cultura de un poble, que a les hores gaudia de una població, s'ha suposat, d'uns 25.000 a 30.000 habitants.

La romanització suposa una ruptura amb la cultura talaiòtica, però no una eliminació absoluta de la població indígena

Desconeixem però aspectes més importants de la població com són la seva distribució geogràfica. No obstant el fet que les inscripcions s'han trobades en el Pla de Mallorca per una part, i per altra les proves arqueològiques d'abandonament d'estacions d'una llarga pervivència, ha fet pensar a alguns autors, que hi va haver una tendència dels conquistadors, a abandonar les zones de muntanya i establir-se a les zones planes de l'illa.

Un fet que amb tota seguretat degué repercutir d'una manera fonamental dins aquesta població fou la difusió del cristianisme. Però no es tenen proves de quan i com arribaren a Mallorca les noves idees.

OPINIO:

EL MILLOR DE LES FESTES: "SA COMEDIA..."

Resulta difícil comentar unes festes que, ja de per sí, són males d'entendre. Els actes esportius són els més nombrosos:

Les finals d'un Torneig de Tennis que poca gent sap quan va esser el principi.

Les carreres a peu, que no comptaren amb un important número d'al.lots que es trobaven al Campament de Cala Murta amb el Club d'Esplai. A més a més, tampoc no comptarem amb la participació del nostre esportista més destacat, en Guillem Ferrer, per lesió. Això sí, tenguérem la mateixa festa de cada any amb la participació de corredors i cotxes, tots al mateix temps i, com a novetat, la nova ruta establerta pels corredors quan el cotxe-guia municipal va equivocar el camí. Quina passada de l'autoritat municipal al conductor! Però això fa festa.

Les carreres ciclistes locals també tengueren la seva part anecdòtica quan, deu minuts després de l'hora prevista de començament, se'n temeren que no hi havia medalles i els organitzadors en cercaven per tot. Després de la traca final, encara no n'havien trobades. Suposam que la Diada Ciclista III Vila de Sencelles tengué tot el necessari.

El partit de futbol no tengué més incidents que l'absència d'aigua per poder beure els jugadors. Més sort degueren tenir els petits.

Els caçadors organitzaren el Tir al Plat com cada any.

Les típiques Corregudes de Joies deixaren de ser típiques. No sabem per què, però tal vegada ja no quedin massa joies a Sencelles.

El Torneig de Futbet que l'any passat ja no es va fer per falta de pista de joc, enguany no s'ha fet per falta de...ganes de l'organització.

L'Auto-cross, tanta sort!, no tengué cap incident. (Ni incident, ni lloc, ni corredors, ni públic, ni res de res). Una gran idea de no se sap qui perquè no hi hagi cap accident.

Els Alumnes de Gimnàstica Rítmica marcaren la novetat d'enguany de les festes.

Els actes culturals vares esser variats:

Exposició de pintura el dimecres.

Altra exposició de pintura el dijous.

Actuació de la Banda Municipal de Muro.

Actuació dels Xeremiers de Sencelles.

Actuació de la Coral Sor Francinaina.

Aprofitament de la Casa de Cultura per anar a fer "es variat".

Actuació d'Es Jonc i de l'Escola de Ball.

Repetició de la comèdia feta fa dos anys pels sencellers "L'amor venia amb taxi", aquesta vegada a càrrec dels sineuers. Abans canviàvem de comèdia, i enguany canviem de comedians.

Cine al poliesportiu, improvisació de darrera hora.

Els actes pròpiament festosos varen esser:

El Concert de Montenegro i Laser, pagant. Falta a sebre qui pagarà les pèrdues que ha suposat.

La Festa Infantil a la Plaça. Tanta sort que els al.lots no tengueren una festa passada per aigua, però casi.

La Bervena a la Plaça Nova, més espectacle que bervena, amb exhibició exòtica de personal no endèmic, i contractació de darrera hora del conjunt local Taxes Band.

I, ja per acabar, els focs. Això sí, enguany, tots allà mateix.

El més destacat de les festes: La comèdia dels organitzadors! Comèdia per anar llevant actes com les corregudes de joies, el torneig de futbet, l'auto-cross, el torneig d'escacs, el concert final a la Plaça, etc. Comèdia per dur una representació teatral de Sineu tenint un grup a Sencelles. Comèdia per no saber ningú dirigir el trànsit a l'hora de les carreres. Comèdia per no pensar que havien de donar medalles als que corregueren en bicicleta. Comèdia per fer un concert lluny del presupost de les festes que... qui pagarà? Comèdia per haver de pagar una burrada de jornals perquè ningú no s'arromanga.

Això sí, les festes que hem vist nosaltres no són les mateixes que ha fet veure la TV3, que ja sembla la televisió oficial. Des d'on miraves tu, TV3??

CAMP DE TREBALL «SA TORRENTERA»

Durant els darrers anys s'han anat desenvolupant una sèrie d'activitats i acampades a Sa Torrentera, lloc habitual dels escoltes, coneguts més com "boyscouts" terme anglosaxó que vol dir nin explorador. Però enguany hem pogut viure més a prop aquests esdeveniments ja que els joves que hi formen part han sortit del seu amagatall i s'han volgut donar un poc més a conèixer dins el poble. Formen part dels denominats Camps de Treball.

Aquesta activitat està basada amb el voluntariat, i suposa, que la gent jove, que normalment està estudiant, vol dedicar part de les seves vacances treballant per un poble, o per qualsevol collectivitat que ho necessiti. Llavors l'Oficina de Joventut de cada comunitat, el que fa és proposar unes tasques a partir d'una ubicació, en aquest cas Sa Torrentera a Sencelles, cedida pel Grup Escolta i Guiatge de Mallorca. A partir d'aquí es proposava una feina de reconstrucció en aquest cas treballar en el poble de forma voluntària. Aquesta és la ideologia que marca un camp de treball.

Amb quin objecte ve aquesta gent? Ve amb ganes de fer feina, per suposat, però principalment perquè saben que trobaran gent voluntària de tot el món, i gaudir d'una amistat entre ells durant els quinze dies que dura el campament. El camps de treball formen part de les diverses ofertes de temps lliure que hi ha a Mallorca, on hi trobam:

- L'Esplai, que està presidit pel G.E.D.E.M., que es redueix als infants, i l'Escola d'Estudis de l'Esplai, i per altra part - Moviment d'Escolta i Guiatge de Mallorca, són dues ofertes de diferente concepció encara que el seu objectiu comú és educació dins el temps lliure, duit a terme per camins diferents. L'oferta dins la branca del GEGM compren, camps de treballs, intercanvis i camps d'aprenentatge que són activitats totalment desconnectades de l'Esplai o de l'Escoltisme i que, es fan directament des de l'Oficina de Joventut.

Sa Torrentera, durant l'estiu, forma part dels nou camps de Treballs dispersats per Mallorca. Durant la primera quinzena d'Agost, u grup de 17 joves de diferents nacionalitats, que s'han dedicat a pintar les parets del Claustre de les Escoles, els llocs per poder aparcar els cotxes i a ajudar a l'embelliment del poble durant les festes.

Aquesta nova manera de treballar i passar-ho bé, que pot ser desconeguda per molta gent, no solsament està destinada a gent forànea sinó que qualsevol mallorquí pot apuntar-se a un camp de treball. Com ho pot fer? Simplement anant a l'oficina de la Joventut on pot conformar-se de les distintes propostes que es poden dur a terme el proper estiu.

CARTES

SOPAR I MITING POLITIC A RUBERTS

Festes de la Mare de Déu del Carme a Ruberts, any 92.

Enguany hi ha hagut una innovació, organitzada pels ruberters. Va consistir en un gran sopar a la plaça d'aquest llogaret, per a tots els que habiten al nucli, els seus voltants, o bé que tinguessin qualque relació amb Ruberts.

A més, tingueren la gentilesa de convidar a tots els components del consistori i tots els funcionaris municipals, detall que agraeixo profundament per la gran estima que sempre he tingut, i tenc, pels habitants d'aquest pintoresc i tranquil lloc.

Tots col·laboraren amb el seu treball personal, i econòmicament, tenint un gran èxit, tant en organització com en la seva elaboració.

Fins a les postres, tot va anar molt bé, però, per desgràcia, sempre hi ha d'haver un "però", per a que la cosa no surti rodona, un miting.

No sé si estava previst o no en el programa; si hi estava, el més lògic era que un representant de Ruberts, assignat per l'organització hagués saludat a les autoritats i, si ho trobaven oportú, donar les gràcies per les obres realitzades; al consistori anterior per haver-les gestionades i a l'actual per haver-les executades, ja que no tot el que un consistori comença pot acabar-ho durant la seva legislatura, és a dir, són com unes anelles que es van enllaçant per formar una sòlida cadena que passa d'un consistori a l'altre.

Va resultar que, sobradament, aparegué, micròfon en mà, el que diu ser, i és, delegat d'Alcaldia de Ca's Canar i Ruberts (no el batle, com a Biniali), nomenat pel seu germà, segons digué, passant molt per damunt les Institucions, com si es tractàs d'un clan familiar, i amollà tot un discurs amb el segell de la passada campanya elec-

toral. O sigui, desprestigià als anteriors consistoris i exaltà al seu grup fins al més alt firmament polític, dient que tan sols acudíem a Ruberts quan s'acostaven les eleccions, per anar a cercar el vot, i que cap Ajuntament anterior havia fet res per Ruberts.

Toni de "na' Cavallera", o delegat d'alcaldia de Ca's Canar i Ruberts, quan pronunciaves aquest discurs post o pre-electoral (no sé com interpretar-lo, no sé si mentalment traslladar-me a l'any 91 o 95, i que supòs t'havies estudiat en més d'una ocasió), pensares en la part que correspon a cada consistori, anterior i actual? Han de saber pensar.

Qui va gestionar i executar l'enllumenat públic de Ruberts?

I la millora de la carretera Sencelles-Pina?

I l'eixamplament de les curves del final del carrer des Rafal i d'es Revolt de Ca'n Blanc?

I la curva de l'entrada a la carretera de Sineu?

I l'eixamplament de la carretera de Sineu a Pina?

I l'asfaltat de la plaça de Ruberts?

Qui va torna a institucionalitzar les festes del Carme per a què fossin populars i obertes per a tots els ruberters?

Qui va gestionar i aprovar el projecte, reservant la corresponent partida presupostària, de la millora i nou asfaltat de tots els carrers de Ruberts, amb entrada i sortida a la carretera de Sineu, ja que dit projecte s'aprovà a finals de 1990, així com l'enllumenat de Ca's Canar, Son Arrossa i Jor-nets?

Aquestes darreres obres pertanyen al Pla d'Obres i Serveis del 91, i havien d'executar-se abans de les eleccions, però per qüestions polítiques del C.I.M. i Govern Central, no se pogueren executar.

Jo, personalment, havia demanat al propietari de Son Jordà, D. Miquel Perelló, si ens podia cedir

part del seu terreny per així poder eixamplar la sortida a la carretera de Sineu, comptant amb la seva aprovació.

Senyor Delegat d'Alcaldia de Ca's Canar i Ruberts, per favor, un poc més de serietat, i procuri estar més enterat del que succeeix al seu llogaret; no s'ha de voler penjar medalles que altres, abans de vostè, guanyaren amb molt d'esforç, ja que estar davant d'una alcaldia o delegació exigeix un treball sèrio, honrat i constant, i no desprestigiament a l'oponent polític amb mentides i calumnies, ja que totes les obres que es realitzen per a millorar la infraestructura del poble, i el nivell de vida de tots els sencellers

són una satisfacció personal i de l'equip col·laborador i que, des de que l'equip de govern veu la necessitat d'una determinada obra, fins a l'elaboració del projecte i de l'execució de l'obra, han passat una sèrie de circumstàncies, unes favorables i d'altres no tant, que fan que et compenetrís amb dita obra i la sentís com a teva, personal.

Després, la culminació, és poder entregar-la als teus conciutadans per a que tots la poguem disfrutar. Els batles passen, però les obres queden. Treballem amb serietat i honradesa.

Joan Roig i Cirer
Regidor del Molt Il·lustre
Ajuntament de Sencelles

OPINIO

L'HOMENATGE A NA SEBASTIANA.

Na Sebastiana Llabrés Ramis, aconseguí un important èxit esportiu, i a l'hora de sortir pel diari, tothom vol sortir a la foto.

Vull recordar com va començar això:

Els professors de l'escola de Sencelles dedicaven part del seu temps a fomentar l'esport. Poca gent se'n va temer.

Els mateixos professors de l'escola, els horabaixes i els dissabtes i casi sempre amb els seus cotxes, se'n duïen els al·lots a altres escoles (a vegades més de trenta). Ara record Inca, S'Estanyol, Calvià, Petra, Alaró, Santa Maria, Santa Eugènia, ... Poca gent se'n va temer, i quaicun encara es va queixar que tornaven tard.

Quan demanaren gent per acompanyar-los, poca gent es va oferir.

Quan demanaren un equipatge pels al·lots no va ésser possible i haguerem de recórrer a amistats i coneguts. Ara record les camisetes del Pub S'Espiga i les del magatzem de'n Llorenç Raco. Poca gent se'n va temer.

En vistes d'això, i com és normal, els professors de l'escola s'han anat cansant, s'han dedicat més a altres coses i s'han perdut alguns bons esportistes. Poca gent se n'ha temut.

Na Sebastiana ha triunfat, segurament ha tengut altres ajudes, però el mèrit es ben seu.

Tots aquells, que ara surten a sa foto, pugen al carro. ¿Saben aquests que Sencelles ha tengut altres al·lots campions, individualment o en equip? ¿Saben que hi ha nins i nines que no han perdut en cap competició que hagin participat? ¿Saben que si els haguessin ajudat ara tendriem molta més gent com na Sebastiana? Però clar, a l'hora d'arromangar-se no hi ha ningú, però, per sortir a la foto...

Enhorabona, Sebastiana! I als altres, als de la foto, si realment voleu col·laborar, demanau a na Sebastiana que havia de menester quan no li donareu.

CASES I TERRES

Es Puig Agut és una de les possessions més conegudes del poble. El casal es pot veure des de punts molt llunyans donada la seva situació. Es troba dalt d'uns dels turons més alts del terme, dominant tota la comarca del Raiguer.

El nom de Puig Agut segurament prové del lloc on es troba enclavades aquestes terres, ja que el terreny és agrest i punxant.

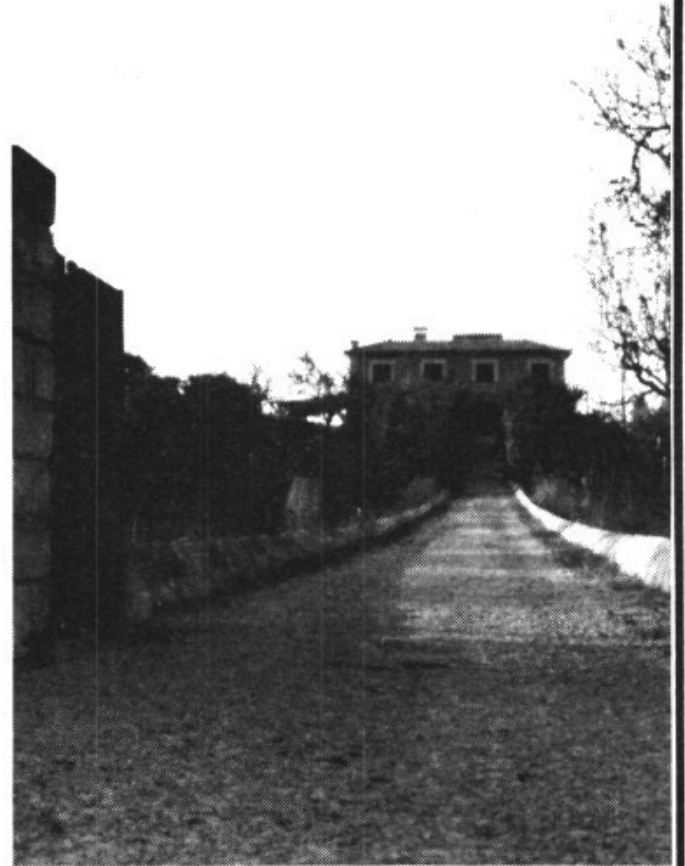
Actualment és propietat de Isabel Cirer de Cas Mostatxet i de Can cavallet, coneguda propietària d'una famosa empresa de recamvis i maquinària de Ciutat.

La finca està situada entre Son Real, Son Pericàs, Son Salas, Son Escolà i Son Durí. L'entrada és pel camí de Son Arrossa i té una extensió de 25 quarterades, que es dediquen fonamentalment al conreu de cereals (Civada i ordi) per alimentar la guarda d'ovelles. També hi ha ametllarar, tarongerar i un petit hort de consum familiar, regat pel pou del casal. Les tanques de la finca reben distints noms: Els Ullastres, S'Avenc, Sa Garriga, Sa tanca dels sestadors i sa Tanca gran.

Les Cases estan situades damunt la cresta del turó, penjant sobre la plana per allà on corr el torrent de Solleric. Tota aquesta zona de devallada està plena d'avencs i petites coves que s'escampen pel mig del bosc.

La construcció del casal es relativament recent, ja que només fa uns 25 anys que es va bastir.

L'antiga caseta que hi havia encara subsisteix, essent actualment utilitzada com a vivenda dels amos. Devora aquesta vella caseta s'hi troba el forn, que

no pot faltar mai al camp ja que era indispensable per poder pastar i torrar.

Tot el casal està rodejat per un magnífic i extens jardí que compta amb una piscina per refrescar els calorosos dies d'estiu.

La casa té dos pisos. La planta inferior està destinada a sales comunes : menjador, cuina, sales etc. Al pis superior s'hi troben el dormitoris.

Per tot arreu hi ha terrasses empedrades, amb porxades o descobertes per aprofitar les magnifiques vistes que des d'aquella esplèndida situació es poden veure. L'entrada del portal principal està coberta d'una original pèrgola.

Es pot contemplar des de la Victòria d'Alcúdia fins el Puig de Galatzó, des de Muro fins Algaida. Encara que la construcció sigui recent, s'hi ha volgut imitar els detalls tradicionals com l'arc redó de pedra de l'entrada, els escalons de fusta i ceràmica, la roba de llangües, els arcs de marés de l'interior, l'empedrat del jardí, etc.

La casa està orientada a la manera tradicional : cap al sud, donant l'esquena a la serra per així evitar el vent i la pluja.

A la part Nord hi ha una carrera empedrada amb una cisterna al mig. Des d'aquí es pot veure l'era perfectament conservada, situada molt aprop del corralet de figueres de moro que fa de galliner i de les gàbies on hi ha tota una representació d'aus domèstiques i nius : Gallines, ànneres, indiots, faraones, verderols perdus, coloms i mèrleres.

El lloc és molt ventós, fet que ha estat aprofitat pel posader, en Joan Llabrés, per construir un petit molinet de vent que li permet saber d'on bufa. Ell i la seva dona, na Joana Llabrés,

ja fa cinc anys que estan al Puig Agut. Tenen una llarga experiència com a posaders, abans d'estar aquí havien duit la finca de can Sureda de Pollença i Sa coma de s'Heretat de Bunyola. Ells dos ens varen atendre molt amablement, fent-nos passar una estona molt entretinguda amb les seves explicacions.

és en el complex "MAGIC", amb la seva discoteca i nombrosos "musics-bars". Allà s'hi pot trobar des d'un mini-circuit de minimotes, a un circuit impressionant de "motes" i "paraigües".

Tampoc no hi pot faltar pels qui cerquen l'emoció, una gran bolla de vidre amb soports de ferro, no de fusta ni de "burballes", amb una cadira enmig que fa anar capbaix-culalt a una gran velocitat, que és molt recomenable per després tirar el que et sobra.

Es que allà s'hi pot trobar de tot!! No poden faltar els "xulos", apoïats a la barra d'un bar amb la camisa despitallada, fent l'ullet a les estrangeres; ni tampoc aquells que van passats de voltes i que es contenen les penes, amb veu alta, sense saber massa bé el que es diuen, descansant l'orella de mul recolzats a una torreta "d'en Gesa", mentre els altres es juguen la vida amb un çasc passat fent voltes

Sortir de Marxa

-Què feim? Anam a part o banda?

-On

-Batua el món amb aquesta calor és necessari anar a vorera de mar i s'importa banyar-nos el cul

-Anam al port d'Alcúdia?

-Anem-hi!!!

Ha arribat la temporada alta i el Port d'Alcúdia és freqüentat per moltíssima gent no només de fora de Mallorca, sinó també de gent de la comarca que surt dels seus pobles per anar a fer dues copes on hi hagi més trull, i a "tirar les canyes"

El lloc on si pot trobar tot tipus de gent, i qualche vici,

LA CREU ROJA INFORMA

CREU ROJA ESPANYOLA s'ha definit sempre pels seus programes d'Intervenció Social i de Solidaritat amb els col·lectius més marginats i deficitaris, però gràcies a la subvenció rebuda pel I.R.P.F., aquests programes han pogut desenvolupar-se en moltes de les Administracions Públiques de la nostra Comunitat Balear; en el cas del teu poble ha estat possible gràcies al conveni existent entre Creu Roja Espanyola i la Mancomunitat de's Plà.

En aquest any de grans fetes, la Creu Roja no ha estat menys i el seu paper s'ha reflexat de dues maneres molt importants:

1. Aumentant el nombre de intervencions, persones i localitats atesses.
2. Informant, donant formació i coordinant accions amb els voluntaris, de qualsevol edat i condició, que treballen per un bé comú: "la SOLIDARITAT".

La SOLIDARITAT a Creu Roja se reflexa amb una gran diversitat de persones voluntàries, la vertadera ànima de Creu Roja, i de programes d'intervenció a diferents col·lectius.

La gent gran és una de les nostres preocupacions. Creu Roja s'interessa pel seu benestar individual, social i sanitari de moltes maneres:

- Transportant menjar cuinat al domicili d'aquelles persones que no poden anar pel seu propi peu als Menjadors Municipals.
- Fent companyia a persones majors dins del seu domicili.
- Acompanyant-les a fer passejades o petits tràmits.

El servei del TELEALARMA és el darrer i el més interessant projecte de Creu Roja per la 3a Edat, els minusvàlids, els mal·lats i per les persones que estan soles la major part del dia. Simplement pitjant un botó, el TELEALARMA dona una seguretat d'atenció al seu propietari, davant crisis sanitàries, caigudes i accidents.

Els Minusvàlids és un altre col·lectiu d'interès per part de Creu Roja, per això tenim programes de ajuda i

recolzament al minusvàlid on els voluntaris ajuden a la persona en el seus desplaçaments, l'acompanyen en tot moment, li fan companyia; però pensant que tot això no era suficient, CREU ROJA disposa d'un MICROBUS adaptat pel TRANSPORT del minusvàlid i dels seus acompanyants.

Com podeu veure tantes activitats requereixen de molta de gent per dur-les a bon terme, per això **DÉMANAN A LA GENT DES POBLE QUE VULGUI AJUDAR O FER QUALSEVOL COSA PER LES PERSONES DEL MUNICIPI, POSSAU-VOS EN CONTACTE AMB NOSALTRES PER FER-VOS VOLUNTARIS:**

"ES UNA EXPERIENCIA QUE MEREIX ESSER VISCUDA".

CARTES

A l'equip de redacció:

M'agradaria, sobre tot, que no agafassi aquest article com una conya, o mala idea, de cap a la revista, sinó com una opinió o idea personal.

La primera cosa que m'agradaria recalcar, és el cas de la portada; està molt ben feta i tot quadra molt bé, però la petita deficiència que jo hi trobo, és la de la foto. No dic que estigui mal feta, ni tampoc que es vegi borrosa, sinó que moltes vegades m'he trobat amb la intriga, per així dir-ho, que poques vegades, sé el lloc on està situada aquesta (sigui la fotografia d'un pont, d'un pou, ...). Per això, no estaria gens malament que hi posassi el nom a un lloc

llegible amb el fi de que es pogués localitzar el lloc d'on es tracta, (per part meua, tendria més valor artístic).

El segon punt, es refereix a les signatures. La veritat és que quan veig un article fora firma, se'm lleven les ganes de llegir-ho. Per lo tant, m'agradaria que estiguessin firmats amb un pseudònim, per que ja sé que no ho voleu signar amb els vostre nom. Només amb això, l'article, cobraria més personalitat. (Va dirigit als articles fora signar). Quan he escrit aquesta carta, no he estat ajudat ni influenciat per ningú. Solsament he expressat la meua opinió. Moltes gràcies.

OPINIO

ES DEMANA L'OPINIO DE LA GENT DAMUNT LA TELEVISIO LOCAL: TVS.

Antònia Ramis Mut, "de Ca'n Respeta"

Trob que es volen superar molt en tots els programes que fan. Des de que van començar fins ara han progressat molt i de cada dia ho estan aconseguint més..

Tomeu Ramon Oliver, "de Ca'n Carrina"

En general está bé, fan bona feina, però qualche pic donen coses passades, però això era abans, ara ja no tant.

Catalina Aloy, "de S'on Llucià"

Sempre és interessant que hi hagi un grup de gent que dediqui part del seu temps a aquesta tasca, ja que deu dur molts de mals de cap i moltes hores de dedicació. És molt bo que dins un poble tan petit com Sencelles hi hagi una televisió pròpia, però trob que hi hauria d'haver més dies d'emissió i que s'haurien de corregir les faltes d'ortografia.

Francisca Oliver, "de Ca'n Corante"

Trob que està molt bé. Fan molts de progressos i una feina molt ben feta. És una pena que no es pugui veure bé per tot.

Magdalena Roig, "de Ca'n Negret"

M'agrada perquè posen moltes coses culturals de Sencelles, i veig que hi tenen molt d'interés amb els joves.

Coloma Bestard Campaner, "de Ca'n Revull"

M'agrada perquè així la gent que no té ocasió de sortir, s'entera del que passa. I la gent que és filmada, després es pot veure i així sabre com ha anat la seva actuació i rectificar-la (comediants, futbol, etc.).

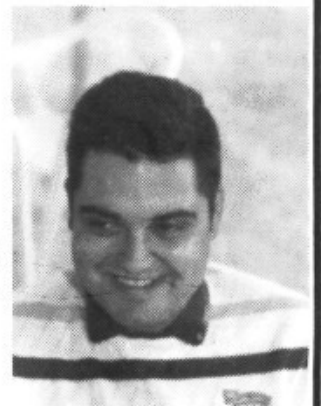
Tomeu Morro, "de Ca'n Xipos"

Trob que li falten col.laboradors per abarcar més temes, però han anat progressant i cada vegada abarquen més coses del poble. Trob que ha de seguir endavant.

Catalina Alomar, "de Ca'n Llarg"

Trob que podrien fer coses més bones, trob que està bé.

OPINIO

COSES QUE PASSEN (i quines coses!!!!)

Quin estiu que ens ha tocat! Tanta sort que el mes d'agost és un mes de festes i de fer poca feina! Seria aquesta una bona ocasió per xerrar de les festes patronals, però consideram que mereix un capítol apart. El que si hem de destacar és l'èxit que ha obtingut

LA PISCINA MUNICIPAL

Es ben cert que ha permès refrescar un poc els dies calorosos de l'estiu. Molta gent hi ha anat a passar els matins o els horabaixes d'una manera més fresca i divertida. Tanta sort de sa piscina!
A més a més, la presència d'uns monitors

ha donat l'oportunitat d'aprendre a nedar als qui no en sabiem. Gran cosa la piscina, sí senyor!

També ha aconseguit llevar dels carrers a tots aquell al.lots que per no molestar als de caseva, molestaven als veïnats jugant i cridant pels carrers a qualsevol hora. Ara, al menys, podem dormir la sesta. Beneïda piscina!

Seria convenient prendre consciència del bon ús que s'ha de fer de les dutxes i llevar el costum de tirar gent vestida a la piscina. Es més sa i higiènic. Però com que aquest és el guany de metges i apotecaris, una monada sa piscina!
Gràcies a la piscina, tots anam ben nets i ben lluents. Quina meravella de piscina!

ENTREVISTA

Poques vegades dins el poble de Sencelles podem fer una entrevista a una campiona d'Espanya.

Ella és na Sebastiana Llabrés Ramis de 15 anys, que el dia 27 del passat mes de Juny va guanyar el campionat d'Espanya a Tenerife, de 600 metres llisos, categoria cadet, amb 1 minut 36 segons i 14 dècimes (1:36,14).

Com et va començar aquesta afició per l'atletisme?

Vaig començar perquè veia els meus germans que corrien i a jo també m'agradava.

(Hem sabut que aquesta afició ve d'enrera a aquesta família, ja que té un oncle que va ser campió de Balears).

A quin club perteneixes?

Al club Olimpo d'Inca.

Hi ha altres sencellers que pertanyin en aquest club?

No, jo som la única sencellera. La majoria d'allotes són d'Inca.

Qui era el teu entrenador?

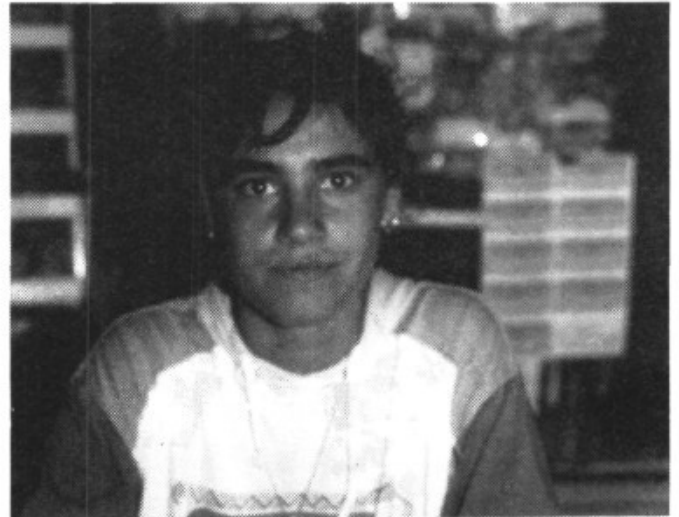
Enguany ha vingut al club un nou entrenador rumà, en Ion Puica, que també fou l'entrenador i l'home de la que va ser campiona del món d'atletisme. Aquest ens va agafar molt seriosament i gràcies a ell vaig poder anar al campionat d'Espanya.

Quin temps dediques a l'atletisme?

A l'hivern una o dues hores diàries. Uns dies faig costes i altres dies també faig gimnàstica. Ara que és l'estiu m'entren per jo mateixa.

És molt dur haver d'entrenar cada dia?

Els altres anys entrenava tres vegades per setmana i realment sí que ho era dur. Però enguany entrenava un poc cada dia i no ho he trobat tan dur.

És molt sacrificat el món de l'esport?

sí, perquè hem de dormir vuit o nou hores mínimes.

Els darrers dies abans de la prova cuidàvem un poc l'alimentació. A l'època de l'entrenament (a l'hivern) no podem sortir molt.

L'entrenador en aquest aspecte era molt estricte, inclús a vegades el vespre me telefonava per saber si hi era. A l'estiu això és una altra història.

Conte-nos qualque cosa d'aquesta estada a Tenerife?

Hi vaig estar nou dies, vaig conèixer molta gent, i també altres campiones.

Després de córrer tenguérem temps per fer excursions amb els companys.

Què se sent quan es guanya una medalla d'or?

Vaig sentir molta d'alegria. No vos puc explicar lo que vaig sentir perquè me vaig sentir contenta de jo mateixa, de veure que tot l'esforç i el sacrifici que he hagut de fer als entrenaments al final m'han estat recompensats.

Segueixes les Olimpíades?

Sí, m'agrada molt veure-les i a més, m'agradaria poder-hi participar qualque dia.

I la teva família, que te va dir quan va saber que eres campiona d'Espanya?

De tot d'una no s'ho creien. I no s'ho varen acabar de creure fins que no vaig tornar ser a Mallorca.

La teva família t'ha recolzat?

Sí, els meus pares m'han ajudat molt, m'han acompanyat sempre per tot.

Tenim entès que t'han de fer un homenatge. Que trobes d'aquest homenatge?

Estic molt contenta. El poble s'ha portat molt bé amb jo.

Suposam que participaras a les carreres de Sencelles?

Sí, me fa ganes participar-hi.

Quines aficions tens a més de l'atletisme.

M'agrada molt la música. Els grups que més m'agrades són Héroes del Silencio i Niños del Brasil. També m'agrada practicar el bàsquet.

I ara que has acabat EGB, què t'agradaria fer?

M'agradaria estudiar perruqueria.

Què opines de Sa Sella?

Que està bé.

Vàrem acabar l'entrevista ben fresquetes davora el ventilador de Can Coques, i a damunt na Sebastiana ens va convidar a beure una Coca Cola.

Així dóna gust fer una entrevista.

Stop

En aquesta vida tan moguda, tan de pressa viscuda, a vegades fer un STOP resulta difícil. Al manco per aquelles persones més inquietes.

Però és necessari aturar-se, mirar a la dreta i a l'esquerra i seguir endavant, tenint en conte cap on volem anar, sense provocar accidents, i estant disposats a ajudar als que no poden seguir.

La lectura de qualche llibre pot esser un bon remei.

En aquesta pàgina anirem recopilant pensaments d'alguns escriptors, que sens dubte ens poden ajudar.

POSAR-SE EN CAMÍ

Si volem arribar a qualche lloc, cal posar-se ben aviat en camí, conscients de la tasca irrenunciable de la nostra responsabilitat.

Es fa necessari sortir d'un mateix, rompre la pell endurida de l'egoïsme propi i agosarar-se a viure una nova aventura de generositat.

Posar-se en camí és començar una nova tasca, encara que feixuda amb la il·lusió del qui pensa

que tot és possible i posa tots els mitjans al seu abast per dur-ho a terme.

Posar-se en camí és mirar sempre cap endavant, aprofitar les lliçons de l'experiència d'un passat, sense sentir-se esclavitzats ni atemorits.

Posar-se en camí és veure el caire bo de totes les coses, confiar en la bondat de les persones i donar la mà a tots els qui ens enrevolten.

No basta posar-se en camí per trobar el veritable sentit de la vida. És també necessari seguir endavant, treure força de les caigudes, encendre el llum de la il·lusió enmig de la fosca i cercar en tot moment l'aliment de la fraternitat.

Qui no es posa en camí i no cerca noves rutes a l'experiència de la vida, no sabrà ja mai quin color té l'esforç i quina joia dóna l'alegria d'anar endavant.

Grup d'Acció Social.

OPINIÓ

REFLEXIONS SOBRE EL TEMA DE L'AIGUA

No hi ha cap dubte que el tema de l'aigua és de gran importància tant per la seva transcendència a mig i llarg plaç com per totes les circumstàncies que han envoltat aquesta qüestió dins el nostre poble.

La majoria municipal, no sense certe frivolitat està afrontant el tema baix un plantajament de que cadascú amb el seu pou fa el que vol. L'oposició, bastant despistada de moment, s'ha limitat a fer potadetes però sense aportar res que clarifiqui la situació. El membre del PSM (¿?) com a part interessada amb la explotació de l'aigua s'ha informat baix el punt de vista que li convé. Dins aquest panorama ens hem oblidat del que sens dubte és l'instrument bàsic dins el tema de l'aigua, la Llei d'Aigües de 2d'agost de 1985.

És una llei que des que va sortir ha aixecat molta polèmica. Els motius sens dubte els hem de cercar amb la distribució de competències Estat-CCAA a què aquesta llei es refereix (sempre amb relació en la constitució i els distints estatus d'autonomia) i amb tota una sèrie de qüestions que de per si representen un conflicte d'interessos entre l'interès públic i la propietat privada de l'explotació dels aqüífers.

Prova d'aquesta situació és la sentència del Tribunal Constitucional de 29 de Novembre de 1988 en resposta als recursos d'incostitucionalitat presentats per distintes CCAA entre elles la de les Illes Balears. El Tribunal Constitucional pel que fa a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és molt clar ja que diu que la nostra comunitat unicament té competències damunt els projectes, construccions i explotació dels aprofitaments hidràulics, canals i regadius d'interès

per la Comunitat Autònoma, i en tot cas corresponen a l'Estat la legislació sobre el tema d'aigües i en cap cas tindrà la Comunitat competència general de règim d'utilització i aprofitament dels recursos hidràulics. Veim idò que és una competència residual i sempre

enmarcada dins les bases i coordinació de la legislació estatal. Aquesta legislació està constituïda bàsicament per la Llei d'Aigües. Aquesta Llei recull la problemàtica de l'aigua des de una perspectiva que a més d'un hauria de moure a reflexió. S'entén l'aigua com un recurs natural escàs, indispensable per la vida i irremplaçable. Aquest recurs ha d'estar subordinat a l'interès general i la seva explotació s'ha de realitzar sense que se degradin pel que fa a l'aigua com a recurs.

Tot i que es respecten els drets privats tant sobre les aigües superficials com sobre les subterrànies se remarca que el domini privat de les mateixes no autoritza l'explotació amb perjudici de l'interès públic.

S'estableix dins la mateixa Llei un ordre de preferència que vendrà marcat pel pla hidrològic de cada conca hidrològica i en caràcter general s'estableix com a preferent l'abastament de la població i a continuació els regadius i usos agraris, regulant la mateixa llei mecanismes de revisió i inclús

d'expropiació del denominat us privatiu de domini hidràulic. Especialment important es la disposició transitòria de dita Llei que sotmet als titulars d'aprofitaments d'aigües a les normes vistes abans especialment en cas de sobre-explotament d'aquífers i respectant sempre les normes del domini públic hidràulic.

Aquestes són en línies generals les pautes que es dedueixen de la Llei d'Aigües i de la Sentència del Tribunal Constitucional.

Si les coses són així, és evident que la frivolitat sobra i que l'interès d'una comunitat ha d'estar per damunt els d'un parell, curiosament asseguts a les cadires de l'Ajuntament. Es clar que si aqueixa qüestió se sabia abans de les eleccions, i és de suposar que així era, perquè com els mateixos interessats han reconegut, aquest

tema ve d'errera. Tant que el P.P. com el membre del P.S.M. havien d'haver informat al poble i aquest haver pogut valaorar amb total responsabilitat la importància de la seva decisió. No s'ha fet un estudi seriós d'aquest tema, cosa que si aquests senyors estan tan segurs, no tendrien el per què tenir por de fer. És molt curiós que amb una llei tan clara, al manco amb els seus principis, les seves informacions siguin tan contraris al que marca la llei. És també curiós que sigui la Comunitat Autònoma, que només té competències residuals, la seva font d'informació.

Antoni Vallès i Perelló.

OPINIÓ

ELS DISCOS

No són precisament els d'Ossifar, però n'hi ha per tot. La famosa reforma circulatòria ja ha començat. Un temps, els qui sabiem les tresques podiem adreçar un poc, però ara, a mes a mes, nem de sebre on hi ha els discos de sentit de circulació prohibida, d'estacionament prohibit, ... (N'hi ha qualcun que no prohibeixi quinque cosa??)

Tots els discos tenen una part anecdòtica, però un de molt curiós es aquell que obliga a passar pel carrer "des Corté" que és un dels pocs que poden anar i venir. Quina aventura: Volta, quatre cotxes aparcats, puja damunt "s'acera", camina un poc, baixa de "s'acera" perquè hi ha veïnats asseguts a la fresca, torna a pujar perquè hi ha més cotxes aparcats, baixa perquè surt un guàrdia civil, mira d'esquivar els que van a peu i, en sortir, si no has foradat cap roda, ja ets a Sa Plaça.

Es pretenia llevar els embossos de Sa Plaça, i ara tothom passa per Sa Plaça. Alguns que un temps no hi passaven,

ara hi han de passar per nassos, però, si així s'aconsegueix llevar els embossos de Sa Plaça, ...

Hem de veure també les coses bones. Ara t'aixeques amb il·lusió, amb ganes, amb interès; surts al carrer, mires i penses: N'han posat més?

Però, això sí, no han llevat molts de discos de "stop" que hi són de més. Per què hi ha d'haver un "stop" al final d'un carrer per on no hi pots passar?

A l'hora d'escriure això, no sabem com acabarà, però ens permetem suggerir altres mesures per resoldre els problemes de circulació:

- Compram més discos i en posam un a cada cap de tots els carrers.
- Llevam els permisos de conduir a tots els sencellers.
- Per si un cas, també els llevam els cotxes.
- Celebriam cada dia la Beatificació de la Venerable ..., tots els cotxes defora.
- Llevam Sa Plaça i la posam enmig del Poliesportiu.

APUNTS PER UNA HISTORIA

DE L'ESGLÉSIA DE

SANT PERE DE SENCELLES

Del Llibre de Visites Pastorals a la Parròquia de Sant Pere de Sencelles, conservat a l'Arxiu Parroquial, en el present número d'aquesta revista, transcriurem la primera Visita Pastoral que es realitzà a l'Oratori de Ruberts. L'any 1780 el bisbe D. Pedro Rubio fou el primer bisbe de Mallorca que visità l'Oratori després de deu anys de la seva benedicció pel bisbe D. Francisco Garrido de la Vega.

De tots els objectes mencionats a l'inventari, podem destacar

També segons aquesta Visita Pastoral l'oratori tenia aleshores l'altar major dedicat a la Mare de Déu del Rosari i l'altre a la Puríssima. Durant la primera dècada de 1900, el temple fou ampliat.

"En siete días del mes de octubre del año 1780, en continuación a la Santa Visita de esta Parroquia de Sencelles, pasó S.I. acompañado de mi su infrascrito Secretario al Oratorio Público de N^a S^a del Carmen del lugar de Ruberts, que es la primera vez que se registra en Visita, por ser éste nuevamente construido por los vecinos de aquel lugar que obtuvieron expresa licencia y Decreto de S.I. el Ilustrísimo Sr. D. Francisco Garrido de la Vega de 24 de marzo de 1768, y por el mismo Sr. Obispo el 25 del mismo mes de noviembre fue bendecido, y en 29 fue celebrada la primera misa por el Dr. Don Bartolomé Verd, presbítero y rector de esta parroquia de Sencelle, y estando en él S.I. mi Señor executó mi Visita en la forma siguiente:

Altar Mayor de N^a S^a del Carmen. Se visitó S.I. y halló decente. Altar de San Pedro. No se celebra en él.

Altar N^a S^a del Rosario. No se celebra en él.

el quadre de la Circumcisió del Senyor, obra del pintor Mateu López (fill), que ha estat datat a l'entorn de 1575-1578, i que fou sàviament restaurat per J. M. Pardo i D. Sampol, durant la reforma de l'oratori que va emprendre Mn. Josep Jaume l'any 1985.

en él.

Altar de la Puríssima. No se celebra en él.

Después pasó S.I. a la Sacristia y en ella visitó, y reconoció los ornamentos propios para su uso, que S.I. mandó continuar en el siguiente inventario.

(A continuació, s'inscriuen 24 apartats, donant relació de tots els objectes que posseeix l'oratori de Ruberts).

Todos los cuales ornamentos y bienes fueron entregados al Dr. D. Antonio Verd pro. Capellán de este Oratorio y Titular de la parroquia de Sencelles, quien ofreció tenerlos en custodia, con toda limpieza y aseo, y dar cuenta de ellos, siempre que de orden de S.I. le fuese pedido, y lo firmó S.I. Pedro Obispo de Mallorca.

Por mandato de S.I. el Obispo mi Señor Dr. Don Juan Valdemoro, secretario.

Simó Jordi Garau Matàs.

OPINIÓ

SA PRESO

A l'anterior número fèiem referència a la instal·lació d'un Centre de Rehabilitació de Toxicòmans. No tenim res en contra, però no és molt agradable que ens prenguin les poques coses bones que tenim (pensem en l'aigua), ens duguin el que no vol ningú (pensem en el famós Centre d'Ex-Drogadictes) i no ens duguin res bo (pensem amb una línia regular d'autocars cap a Palma i cap a Inca, pensem en un servei de clavegueram, pensem en una sala on puguin preparar les obres el Grup de Teatre Local, pensem en un local municipal pel Club d'Esplai,

pensem en més ajudes a les entitats locals, pensem en ...), però no!!!

A la comarca, concretament a la sortida de Santa Maria cap a Sencelles, volen posar una macro-presó. Curiosament, llevat del municipi de Santa Maria, ningú més ha dit res, però casi casi, val més així, no fos cosa tornàssim a llegir pels diaris i veure per la TVS que està molt bé.

¿Per què serà que no posen hospitals, o posen una millor línia de corrent, o fan les voreres netes, o ens ajuden a restaurar les mil cases del poble que s'esbuquen, o...?

Els nostres Talaiots**TALAIOT D'ES VELAR**

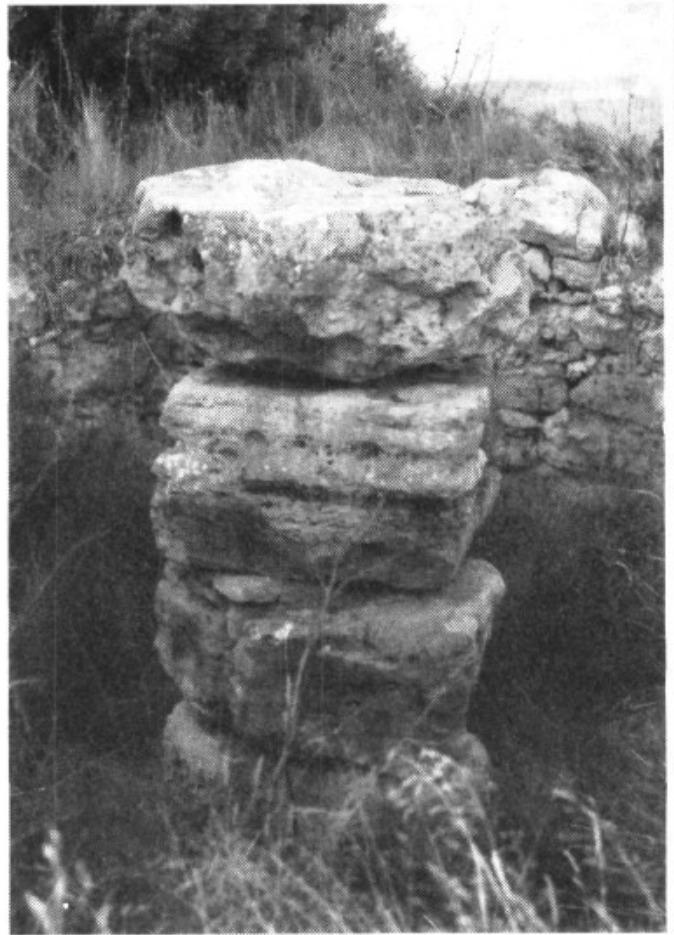
La situació del talaiot d'es Velar la localitzam dins el terme de Sencelles anant per la carretera vella de Sineu, passat el camí de s'era esfondrada, la primera camada a mà dreta. Dins una finca de conreu hi trobam les restes del talaiot i possibles construccions anexas.

Les característiques fonamentals del talaiot són la seva forma circular i la columna central. Les parets no és troben en molt bon estat i la part on possiblement es trobava l'entrada està totalment enderrocada. L'amplària de les parets és de 2'80 metres i l'altura ara és de 2'30 metres, el diàmetre interior és de 6'70 metres.

Devora aquesta cambra, s'aixeca la única amb columna central dins el nostre terme. Aquest pilar d'una alçada de 3 metres i una circumferència de 4 metres, està compost per quatre pedres d'uns 75 cm. cada una aproximadament. La columna està en tan bon estat que pareix que els anys no han passat per ella.

Aferrada al talaiot hi ha el que pareix una petita cambra de la que romanen dretes dues parets d'un metre d'alçada aproximadament. Devora aquesta cambra, s'aixeca una construcció de forma rectangular amb una llargada de 13'90 metres, una amplada de 9'50 metres, i una alçada de 1'60 metres. La paret que dóna al llevant hi ha una petita entrada d'una alçada de 80 cm. i una amplada de 70 cm. Aquest portal devia ésser l'accés a l'interior de la construcció, la qual es troba tapada per pedres compostes i la part superior pareix que ha estat emprada per a l'espedragament de la finca.

Per últim volem fer una petició a les autoritats pertinents per el mal estat de conservació en que es troben les construccions talaiòtiques del nostre terme.

CARTES

DE FORMA SORPRENENT, EL REGIDOR DE SENCELLES GUILLEM SALAS RETIRA LA SEVA RENÚNCIA DEL CÀRREC DE REGIDOR.

En relació a la renúncia, presentada dia 6 d'abril, del càrrec de regidor de Guillem Salas i Caldentey, de la candidatura de Joves a la Sala-PSM, i atès que a la sessió plenària d'ahir vespre a l'Ajuntament de Sencelles al mateix Guillem Salas sol·licitava deixar sense efecte la seva renúncia i el seu pas, a partir d'ara, al Grup Mixt, el **PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA** vol fer públic:

1er. Que, reiteradament, tant els companys de candidatura, com des de la direcció del **PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA** s'havia demanat a Guillem Salas, la seva dimissió de Regidor, en tant en quant s'havia observat palès incumpliment sobre les decisions preses del col·lectiu de Joves a la Sala-PSM.

2on. Que, voluntàriament, dia 6 d'abril, Guillem Salas, renunciava al càrrec de regidor davant quatre companys de candidatura, reiterant el seu compromís de seguir treballant amb el col·lectiu del PSM de Sencelles.

3r. Que, és difícilment explicable aquest canvi d'actitud del regidor Guillem Salas. Que hi ha darrera aquesta decisió? Qui hi surt guanyant? El temps ens ho explicarà.

4rt. Que, a partir d'aquest moments, Guillem Salas, sols es representa a ell mateix, tot i que ja hagi anunciat el seu pas al Grup Mixt.

I finalment, la candidatura de **JOVES A LA SALA-PSM**, integrada dins l'agrupació del **PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA** de Sencelles, anuncia públicament que, tot i perdre el seu regidor aconseguit per primera vegada l'any passat amb 195 vots, i el 18%, seguirà treballant amb els mateixos objectius que inspiraren la seva presentació a les eleccions de Sencelles i manifesta la seva voluntat de tornar-se a presentar a les eleccions municipals de 1.995. Des de el carrer, des de les institucions civils, i amb els col·lectius vius de Sencelles seguirem potenciant l'opció nacionalista, progressista i ecologista pel bé de Mallorca.

CANDIDATURA DE JOVES A LA SALA-PSM

PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA

Grup d'Esplai

Una vegada més, com cada any, hem anat de Campament.

Enguany, hem volgut estar més en contacte amb la naturalesa; per això, hem triat Cala Murta.

Aquest any, el Campament només ha durat quatre dies, ja que va coincidir amb les festes del nostre poble. Vàrem partir dia 9 al capvespre i tornàrem dia 13 en acabar la vetllada.

Enguany, el nombre d'al.lots va esser similar al de l'any passat.

Vàrem esser 10 monitors, Sor Angela i Don Simó.

També hi va haver 3 cuineres. Una que hi va esser cada dia i les altres dues s'anaven canviant. Totes elles, mares que es varen oferir.

Com que aquest campament va esser molt curt, els quatre dies varen esser molt intensos, ja que havíem d'aprofitar el temps al màxim.

Tot el campament va consistir en imaginar-nos que anàvem dins un vaixell. I cada dia visitàvem un nou país.

El primer dia desembarcàrem al Marroc (on havíem d'abadar dos pams d'ulls, perquè no ens robassin la cartera). El segon dia anàrem a una ciutat molt viciosa, las Vegas. I com a darrer dia, ens vàrem dedicar a conèixer un poblat dels indis americans.

El matí ens aixecàvem a les 8, berenàvem i, després, fèiem tallers, que consistien en la preparació de la vetllada del mateix vespre.

Teníem dues platges per poder anar; una que pertanyia al campament, que era Cala Murta, i una altra

anomenada Cala Figuera. Totes anomenada Cala Figuera. Totes dues estaven un poc lluny. Això ens va anar bé per fer exercici.

Quan tornàvem de la platja, ens refrescàvem amb una dutxa i, després, dinàvem.

Llavors teníem una hora per descansar. Uns dormien i altres jugaven.

L'horabaixa acabàvem els tallers del matí i, altre cop, ens anàvem a nedar.

Després de sopar venia la vetllada.

A la primera vetllada hi va haver un "mercadillo" on hi havia diferents coses per poder comprar com collars, pulseres i "tobilleres". També hi havia mocadors de diferents tonalitats i, a més, podíem trobar diferents figures de fang.

A Las Vegas, els passatgers del nostre vaixell "Tofolí I" disposaven de la banca, la qual cosa va fer que tot el vespre es moguessin doblers jugant al bingo, a "la

ruleta de la fortuna" i a un joc paregut al "monopoly".

Descomptant les aturades que feien els nostres passatgers al bar, la resta de la vetllada era ben moguda.

El darrer vespre, cada tribu índia, els "guajiros", els "pieles rojas" i els "apaches" ens varen oferir la seva dansa, que els distingia uns dels altres. Tot això acompanyat de les diferents mudes, colors que distingeixen els indis i la música típica.

Per acabar, podem dir que va esser un campament molt actiu, amb moltes noves activitats i una experiència que s'hauria de repetir cada any.

L'actualitat esportiva local és intensa, en aquest apartat tenim bastantes coses per contar-vos.

Primer vos direm que l'equip de futbol de l'Atlètic Sencelles ja ha començat a rodar, és a dir, preparen la pretemporada.

El mateix club ha format un equip de basket. Ens han dit que ja tenen jugadors i tot està a punt per començar.

Com ja sabeu, ja tenim piscina a on imparteixen curssets de natació. És molta la gent que practica la natació pel seu compte. Aquests anomenats curssets de natació són els horabaixes de dilluns a divendres.

Tornant al futbol vos direm que

pràcticament hi ha els mateixos jugadors de la temporada passada, llevat d'uns quants fitxatges.

També vos comunicam que en el nou pavelló s'imparteixen classes de gimnàstica rítmica, aerobí i taekwondo per gent de totes les edats. Aquestes classes es fan els dimarts i divendres de les 17'00 hores a les 23'00 hores. La professora és cinturó negre de Taekwondo.

UN INTERÈS D'ALTURA

FINS AL

12

%

T.A.E.*

SUPER COMPTE

BANCA MARCH

**Informi's a qualsevol de les nostres oficines
o telefonant al 900-300 202**

** Des de 500.000 Pts. les primeres 175.000 sense remunerar.
Remuneració segons trams. Exemples de T.A.E.: 1.000.000 Pts.: 5,62%;
10.000.000 Pts.: 9,82%; 50.000.000 Pts.: 12%*